Ἔτος ΣΤ'. Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 17 Μαρτίου 1916. Ἀριθ. 275.

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ "ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ„

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΩΜΕΘΑ.....

Ὁ λιμὴν τοῦ Ἡρακλείου Κρήτης ἀπεκλείθη ὑπὸ τῶν Ἀγγλογάλλων. Ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐγένοντο ἐν Κερκύρᾳ καὶ Πάτραις συλλήψεις Ἑλλήνων καὶ Εὐρωπαίων. Ἐξακολουθεῖ ἡ κράτησις τῶν ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων εἰς τὸ Γιβραλτὰρ καὶ τὴν Μάλταν. Συνεχῶς καὶ ἐξακολουθητικῶς γίνεται ἡ κατάσχεσις ταχυδρομικῶν δεμάτων καὶ φακέλλων ἀλληλογραφίας. Μεταξὺ Ἀγγλογάλλων καὶ Αὐστρογερμανῶν γίνονται ἐν Μακεδονίᾳ συμπλοκαί· οἱ ἀγροτικοὶ πληθυσμοὶ φεύγουν καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καταστρέφονται. Τὸν σιτον, τὴν ζάκχαριν, τοὺς γαιάνθρακας μᾶς δίδουν μὲ τὸ μέτρον ἢ μᾶλλον εἰς δόσεις. Τέλος Γερμανικὰ ἀερόπλανα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν βομβαρδίζουν ἑλληνικὰς πόλεις, καταστρέφουν περιουσίας ἑλλήνων καὶ φονεύουν ἀνθρώπους, οἵτινες εἰς οὐδὲν ἔπταισαν διὰ τὸν διεξαγόμενον πόλεμον. Ἰδοὺ ἐν ὀλίγοις ἡ κατάστασις τοῦ ἡμετέρου Κράτους, οὐδετέρου, ἐλευθέρου, ἀνεξαρτήτου, τοῦ ὁποίου τὸν ἐγωϊσμὸν καὶ τὴν φιλοτιμίαν ἐπλήγωσε τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου, τὸ πεῖσμα καὶ ἡ ἰσχὺς ἐκείνων οἵτινες ὁρκίζονται ὅτι μάχονται ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν τῶν λαῶν, ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης, ὑπὲρ τοῦ καλοῦ.

Διὰ τί πάσχει τόσον ἡ Ἑλλὰς σήμερον εἶνε γνωστὸν καὶ εἰς τοὺς λίθους· καὶ μόνον οἱ ἠλίθιοι ἐξακολουθοῦν νὰ φρονοῦν— ἀτυχῶς— ὅτι δικαίως πάσχει ἡ Ἑλλάς, ἀφοῦ δὲν ἠθέλησε νὰ πολεμήσῃ διὰ νὰ ἔχῃ τὴν δόξαν νὰ συντριβῇ μετ' ἄλλων, μικρῶν ἢ μεγάλων ἀδιάφορον. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ σήμερον πράγματα γνωστά. Ἁπλῶς μόνον σημειοῦμεν τὰς γραμμὰς ταύτας, ἵνα, ὡς Ἕλληνες, ὡς Χριστιανοί, διαμαρτυρηθῶμεν κατὰ τῆς τοιαύτης βίας τῶν ἰσχυρῶν. Καὶ ἔπρεπε νὰ πράξῃ τοῦτο πᾶσα ἑλληνικὴ ψυχή, εἰς τρόπον ὥστε ὁ Βασιλεύς, ἡ Κυβέρνησις, ἡ Βουλή, ὁ Τύπος, οἱ Δήμαρχοι, οἱ Πρόεδροι, τὰ Σωματεῖα, πάντες νὰ διαμαρτυρηθῶμεν πρὸς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον καὶ νὰ ζητήσωμεν ὅπως οἱ ἐπιδρομεῖς τῆς Χώρας μας, εἴτε Ἀγγλογάλλοι εἶνε, εἴτε Αὐστρογερμανοί, εἴτε Βούλγαροι, εἴτε Σέρβοι, εἴτε Ἰταλοὶ εἴτε Τοῦρκοι, ἀπέλθωσι τῆς Ἑλλάδος καὶ μεταβῶσιν εἰς τὸ Βερδὲν, εἰς τὴν Ρίγαν, εἰς τὴν Τραπεζοῦντα, εἰς οἱοδήποτε τέλος μέτωπον τοῦ πολέμου θέλουσι, διότι ὁ ἡρωϊσμὸς τὸν ὁποῖον ἐπιδεικνύουν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, τὸ Μοῦδρον, τὴν Μῆλον, τὴν Κέρκυραν, τὰς Πάτρας, τὴν Κρήτην, τὴν Ἤπειρον, εἶνε ἡρωϊσμὸς δολοφόνων, λῃστῶν, ἐκβιαστῶν, οὐχὶ πολεμιστῶν, οὐχὶ μαχητῶν, διότι οὔτε τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν οὔτε τῆς Τετραπλῆς Ἀντάντ ἡ τιμὴ κινδυνεύει ἐν Ἑλλάδι. Ἐὰν δὲ φέρωνται καθ' ἡμῶν ὡς φέρονται διότι εἶνε ἰσχυρότεροι, τότε παραδίδομεν αὐτοὺς εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, ὅστις εἶνε ὁ ἰσχυρότερος πάντων.

Π. Μ. Σ.

ΟΛΕΘΡΙΟΝ ΡΕΥΜΑ

Μετὰ πόνου ψυχῆς παρακολουθοῦμεν τὴν καθ' ἑκάστην ἀθρόαν ἐντεῦθεν μετανάστευσιν ἐπιλέκτων τοῦ τόπου οἴκων, οἵτινες, πλουτίσαντες ἐν Σύρῳ, εὑρίσκουσι σήμερον στενὸν τὸν ὁρίζοντα αὐτῆς καὶ μονότονον τὴν παρ' ἡμῖν ζωήν. Δὲν ἔχομεν βέβαια τὴν δύναμιν νὰ συγκρατήσωμεν τὸ ὀλέθριον τοῦτο ρεῦμα τῆς ψυχῆς τῶν καλῶν συμπολιτῶν μας πρὸς τὴν πρωτεύουσαν, τὴν ἣν ταύτην τῆς ἐπαγγελίας, ἔχομεν ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ θρηνήσωμεν διὰ τὸ μέγιστον τοῦτο διὰ τὸν τόπον μας κακὸν καὶ νὰ διαμαρτυρηθῶμεν διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς ὡραίας μας Σύρου παρ' ἐκείνων, οἵτινες ἀνεπτύχθησαν, προώδευσαν, ἀνεδείχθησαν, ἐπλούτισαν ἐδῶ. Δι' αὐτὸ καὶ μόνον γράφομεν τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμάς.

Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι ἡ σημερινὴ ἀνάπτυξις, ὁ παρὼν πολιτισμός, ζητεῖ μεγάλην κοινωνίαν, ἀνοικτὸν ὁρίζοντα καὶ ἄφθονα τὰ μέσα τῆς εὐμαρείας, ἅτινα παρέχει ἡ πρωτεύουσα τοῦ Βασιλείου, ἥτις, ἀπό τινος, ροφᾷ τὸ αἷμα τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ ἀπολαμβάνει τῶν καρπῶν τοῦ ἱδρῶτος τῶν ἐργαζομένων, φρονοῦμεν ὅμως ὅτι καὶ ὁ τόπος μας, τόπος ἀναδείξας τόσους ἐμπόρους, βιομηχάνους, ἐπιχειρηματίας, τόπος καταστήσας —ἐκ τοῦ μηδενὸς κατὰ τὸ πλεῖστον—τόσους ἑκατομμυριούχους, ἔχει τὰ θέλγητρά του, τὰς ἀρετάς του, τὴν γλυκύτητά του, τὴν ἡσυχίαν του. Ἀλλὰ—φεῦ! —ὁ πολὺς σήμερον κόσμος ἀρέσκεται εἰς τὴν ἀνησυχίαν, εἰς τὴν ἐπίδειξιν, εἰς τὸν θόρυβον, εἰς τὸ πολύ. Καὶ διὰ τοῦτο ἡ Σῦρος ἔπαθε τὸ πάθημα τῶν χωρικῶν, οἵτινες παράγουσι καρποὺς διὰ τὸν ξένον κόσμον. Καὶ ἴσως - ἴσως μίαν ἡμέραν, ἐὰν ἐπέλθῃ ὁ κόρος τῆς εὐμαρείας, οἱ πολλοί, ἐὰν ὄχι ὅλοι, θὰ μετανοήσωσι διότι ἐγκατέλειψαν ἀστόργως τὴν γενέτειραν, τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον τὸ πρῶτον εἶδον τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ὅπου ἀνετράφησαν, ἀνεπτύχθησαν, ἐπλούτισαν, τὸν τόπον ὅστις φυλάττει τὰ ὀστᾶ τῶν γεννητόρων των, καὶ ὁ ὁποῖος τόσας περικλείει διὰ πάντας καὶ δι' ἕνα ἕκαστον ἰδιαιτέρως γλυκείας ἀναμνήσεις.

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι δὲν ἔχομεν τὴν δύναμιν νὰ συγκρατήσωμεν τὸ κακὸν, μᾶς πνίγει ὅμως τὸ παράπονον, διότι βλέπομεν τὰ καλὰ τοῦ τόπου τέκνα νὰ προσπαθοῦν νὰ καταστήσουν Ἀνάφην καὶ Φολέγανδρον τὴν ὀνομαστὴν Σῦρον, τὴν ὁποίαν ὅταν ἐγεννήθησαν ἢ ὅταν πρόσφυγες ἢ μετανάσται ἦλθον ἐδῶ, τὴν εὗρον περίφημον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ γνωστὴν ὡς ὡραίαν καὶ πλουσίαν εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ἂς εὐχηθῶμεν, ἐν τούτοις, ὅπως ἀποφύγωμεν μεγαλύτερον κτύπημα ἐκ τῆς ἐξελίξεως τῶν πραγμάτων, καὶ ἡ ὀλεθρία μετανάστευσις τῶν Συριανῶν διακοπῇ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου.

Π. Μ. Σ.

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ Α. Ω.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΙΑ'.

Ἔγραφον εἰς τὸ προηγούμενον δεύτερον ἄρθρόν μου περὶ τῶν ἐν Γαλλικίᾳ Ρωσσικῶν ἐπιχειρήσεων, ὅτι ἐνώπιον αὐτῶν ἔχουσι μέγα στρατιωτικὸν δίλημμα. Ἢ πρέπει νὰ συντρίψωσι κατὰ μέτωπον ἐπιτιθέμενοι τὰ Αὐστριακὰ στρατεύματα ἢ πρέπει νὰ ἐκλειθῶσι ἐν Γαλλικίᾳ μὴ τολμῶντες νὰ προελάσωσιν. Οἱ ἀναγνῶσται τῶν παρατηρήσεών του θὰ ἐνθυμοῦνται, ὅτι ἡ Αὐστριακὴ στρατηγικὴ ἐστηρίζετο ἐπὶ τῆς πιθανότητος τῆς ἥττης κατὰ τὴν πρώτην σύγκρουσιν, ἣν διεξῆγε κυρίως τὸ κέντρον αὐτῶν ἐν Λεμπέργκ. Θὰ ἦσαν μωροὶ ἂν ἄλλα προσεδόκων. Ἀλλ' ἀκριβῶς ἐκ τῆς πιθανότητος τῆς ἥττης εἶχον πέμψει τὴν μὲν ἀριστερὰν αὐτῶν πρὸς τὰ στηρίγματα τῆς ἀπατήτου ἐλώδους ἐκτάσεως πέραν καὶ γύρω τοῦ Λουμπλὶν, τὴν δὲ δεξιὰν αὐτῶν ἐστήριζον ὑποχωροῦσαν ἐπὶ τῶν Καρπαθίων. Τὸ ὑποχωρῆσαν κέντρον εὑρέθη οὕτω ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄξονος καὶ ἡ Ρωσσικὴ θέσις ἀπέβη δυσχερής, διότι εὑρίσκεται ἐνώπιον τοῦ διλήμματος ὅπερ προδιετύπωσα.

*
* *

Ὑπῆρχεν ἐδῶ ἡ γνώμη, διαδοθεῖσα καὶ κυρωθεῖσα διὰ τῶν ἐπιτελείων τῶν καφενείων καὶ τῶν ἐξ Εὐρώπης ἀλληλοσυγκρουομένων τηλεγραφικῶν λέξεων ἃς μετατρέπουσιν εἰς ἐκδόσεις καὶ παραρτήματα τὰ ἐπιτελεῖα τῶν ἐφημερίδων, ὑπῆρχε λέγω ἐδῶ ἡ γνώμη ὅτι οἱ Ρῶσσοι θὰ διήρχοντο μετὰ τὴν νίκην ταύτην τὰ Καρπάθια καὶ θὰ εὑρίσκοντο ἐντὸς δεκαημέρου εἰς Βουδαπέστην καὶ Βιέννην. Εἶνε ἀπαράλλακτος ἡ διάδοσις αὕτη καὶ ἡ ἀναγραφή της ὡς γεγονότος μὲ τὴν πρὸ εἰκοσαημέρου πληροφορίαν ὅτι οἱ Ρῶσσοι εὑρίστοντο ἔξωθεν τοῦ Βερολίνου. Παρετήρησα τότε, ὅτι τὸ κοινὸν ἔπρεπε νὰ εἶνε ὑπομονητικόν. Καὶ ἂν ἐπόθει τὴν κατάκτησιν τοῦ Βερολίνου νὰ περιμείνῃ τοὐλάχιστον μῆνα διὰ νὰ προσδοκήσῃ τὴν ἐπαλήθευσιν τῆς ἐλπίδος του. Ἐὰν δ' ἦτο ἀντίθετος πρὸς τιαύτην εὐχὴν νὰ περιορίσῃ τοὺς φόβους του καὶ ἀφίσῃ αὐτοὺς εἰς ἐκδήλωσιν μόνον μετὰ τὴν πάροδον τοῦ χρονικοῦ ἐκείνου διαστήματος. Εἰς τὴν αὐτὴν ἀνάγκην εὑρίσκομαι καὶ σ ἡμερον νὰ ἐπιστήσω τὴν πρρσοχὴν τοῦ κόσμου, νὰ προσανατολίσω τὰς σκέψεις πρὸς τὰ ἐπιστημονικὰ δεδομένα καὶ νὰ κατακρίνω ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ τὴν ἀλλόκοτον ψευδολόγον διάθεσιν τῶν μὴ ἀσχολουμένων νὰ διαφωτίζωσι περὶ τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ νὰ ἐφευρίσκωσι μόνον τερπνὰ ψεύδη. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἐπιμένω εἰς τὴν διατύπωσιν παρατηρήσεων

στοιχειωδῶν μὲν, ἀλλ' αἵτινες ἐκφεύγουσι τὴν κοινὴν γνῶσιν. Αἱ παρατηρήσεις αὗται ἀφορῶσι αὐτὴν ταύτην τὴν γεωγραφικὴν θέσιν καὶ τὴν τοπογράφησιν τῶν μερῶν εἰς ἃ ἑκάστοτε διεξάγεται ὁ ἀγών. Ἔχομεν λοιπὸν ἐν Γαλλικίᾳ μέγα πρὸς νότον πρόχωμα κατὰ τῆς Ρωσσικῆς προελάσεως τὰ Καρπάθια.

Οἱ Ρῶσσοι δὲν ὑπελόγισαν καλῶς, διότι φαίνεται, ὅτι κάκιστα ὑπολογίζει τὸ Ἐπιτελεῖόν των. Ἄλλως δὲν θὰ συνέβαινεν καὶ ἡ ἀνηκούστου ἐπιπολαιότητος ἐνέργεια αὐτῶν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Πρωσσίᾳ, ἥτις ἀπεσυνέθεσε τελείως στρατιὰν ἑπτὰ ὁλοκλήρων σωμάτων Ρωσσικοῦ στρατοῦ.

Οἱ Ρῶσσοι δὲν κατηνόησαν τί ἐσήμαινεν ἡ πρὸς τὸ Λουμπλὶν προέλασις τῆς ἀριστερᾶς τῶν Αὐστριακῶν. Ἐπίσευον, ὅτι ἀπωθοῦντες καὶ διὰ τῆς ἀναμφισβητήτου ὁρμῆς των καὶ διὰ τοῦ τεραστίου ὄγκου των τὸν ἐχθρὸν θὰ τὸν ἔρριπτον εἰς τὰ Καρπάθια, ὁπότε θὰ κατεσυνετρίβετο ἀναμφιβόλως ἔχων μέγαν ἐχθρὸν τὸ ἴδιον ἔδαφος. Ἀλλ' οἱ Αὐστριακοὶ ὑπεχώρησαν πρὸς ἀνατολὰς ἡττώμενοι εἰς Λεμπέργκ. Καὶ οἱ Ρῶσσοι ἐπὶ δωδεκαήμερον τώρα ἀδρανοῦσι καὶ σκέπτονται περὶ τοῦ πρακτέου καὶ ἐπιχειροῦσι νέας κινήσεις πρὸς τὸ ἀριστερὸν τῶν Αὐστριακῶν. Οἱ Αὐστριακοὶ κέρδος χρόνου ἐζήτουν. Καὶ τὸ ἀποκτοῦν. Ἐζήτουν συγχρόνως νὰ μὴ τολμήσῃ προέλασιν ὁ ἐχθρὸς πέραν τῶν Καρπαθίων εἰς Βιέννην καὶ Βουδαπέστην. Καὶ τὸ ἐπιτυγχάνουσι.

*
* *

Διότι τὰ Καρπάθια, ἅτινα ἀνεῖχον συγχρόνως τοὺς κινδύνους τῆς Αὐστριακῆς ὑποχωρήσεως, ἐγκατελείφθησαν ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν, οἵτινες ὑποχωροῦσι πρὸς Σιλεσίαν, γινόμενοι οὕτω προκάλυψις τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων τῶν ὁποίων ἐκεῖ ἀκριβῶς πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἕνωσις.

Ἀλλ' εἶνε δυνατὸν νὰ διαβῶσιν οἱ Ρῶσσοι τὰ Καρπάθια; Ὅταν ἀναλογισθῇ τις, ὅτι ἡ κατὰ μῆκος ἔκτασιν αὐτῶν κατέχει ὅλην τὴν χώραν τῆς εἰσβολῆς τῶν Ρώσσων, καὶ ὅταν ἀναμετρήσῃ ὅτι τὸ πλάτος τῶν ὀρέων εἶνε ἀπὸ βάθους 120—100 χιλιομέτρων, τὰ δὲ ὕψη αὐτῶν ἀπὸ 1,700 μέχρι 2,500 μέτρων, ὅτι μόνον δύο σιδηροδρομικαὶ διαβάσεις ὑπάρχουσιν καὶ ὅτι ἡ ἄμυνα τῆς διαβάσεώς των εἶνε εὐχερὴς εἰς ἁπλοῦς ἐθνοφρουροὺς ὅταν ὑπάρχῃ ἄλλος στρατὸς ἐκ τῶν πλαγίων, κατανοεῖ τις διατὶ καὶ οἱ Αὐστριακοὶ ὑπεχώρησαν πρὸς ἀνατολὰς καὶ διατὶ οἱ Ρῶσσοι δὲν ἤρξαντο ὁδεύοντες οὔτε κἂν πέραν τοῦ Δνίστερ καὶ τοῦ Βιστούλα.

*
* *

Ἀλλὰ συγχρόνως πρέπει νὰ ἐννοηθῇ, ὅτι ἐξόχως δυσχερὴς διὰ Ρωσσικὸν στρατὸν εἶνε ἡ ταχεῖα διάβασις ὀρέων. Πρέπει καὶ χρόνος μακρὸς νὰ παρέλθῃ καὶ οὐδεμία ἀπὸ τοῦ πλαγίου νὰ ὑφίσταται ἀπειλὴ αὐτῶν. Ὁ Ρῶσσος στρατιώτης, ὑπέροχος εἰς ἀντοχὴν, φανατισμὸν καὶ πειθαρχίαν, εἶνε στρατιώτης ἐθισθεὶς εἰς ὁμαλὰς ἐκτάσεις καὶ εἰς ἐπιχειρήσεις ἐπὶ πεδινοῦ ἐδάφους. Θὰ παρατηρήσῃ τις ὅτι καὶ τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα, καίτοι ἡ Χώρα ἡμῶν δὲν εἶνε δυσβάτως ὀρεινή, διῆλθον ἔκτασιν σειρᾶς ὀρέων ὕψους μέχρι 1800 μέτρων καὶ πλάτους μέχρι τεσσαράκοντα καὶ πεντήκοντα χιλιομέτρων. Ἀλλ' ὁ Ἕλλην στρατιώτης εἶνε φύσει εὐκίνητος καὶ εἶνε σχεδὸν ὀρεσίβιος, διότι, οἱ βουνοὶ καὶ τὰ χαμηλὰ ἔστω Ἑλληνικὰ ὄρη ἤσκησαν αὐτὸν νὰ ὑπερπηδᾷ τοιαύτας ἐδαφικὰς δυσχερείας. Οὕτω οἱ Ρῶσσοι καὶ ἀπὸ φύσεως καὶ ἀπὸ μαθήσεως θὰ ὑφίσταντο ἀληθῆ μαρτύρια ἂν ἐπεζήτουν νὰ διαβῶσι τὰ ὄρη ἐκεῖνα, ἐὰν πρότερον δὲν διήνοιγον πάσας τὰς διόδους. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσφαλῆ ἐκεῖθεν δίοδον θὰ ἀπητεῖτο ἡ προηγουμένη συντριβὴ τοῦ Αὐσριακοῦ στρατοῦ. Θὰ ἐπιτευχθῇ αὕτη; Καὶ ἂν δὲν ἐπιτευχθῇ πῶς θὰ ἐξελιχθῶσι τὰ δύο πολεμικὰ σχέδια; Περὶ τούτων εἰς προσεχὲς ἄρθρον. Ἴσως μακρηγορῶ, ἀλλ' εἶνε ἀνάγκη φρονῶ τοῦτο. Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ διατυπώνω τὰς παρατηρήσεις μου ὡς συμπεράσματα καὶ νὰ καλῶ εἰς πίστιν ἄνευ ἐρεύνης. Ἐπιθυμῶ νὰ ἐκλαϊκεύσω κατὰ τὸ δυνατὸν τὰ θέματα. Ἐπιθυμῶ νὰ εὑρίσκωμαι ὡς ὁδηγὸς παρὰ τῷ ἀναγνώστῃ καὶ νὰ διατυπώνω ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα, νὰ συνάγωμεν δὲ ἀπὸ κοινοῦ τὰ συμπεράσματα, μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε καὶ μόνος νὰ δύναται νὰ παρακολουθῇ ὁ ἀδαὴς τῆς στρατιωτικῆς ἐπιστήμης τὰ τελούμενα καὶ τὰ μέλλοντα νὰ συντελεσθῶσι.

Διὰ τοῦτο μακρηγορῶ. Καὶ διὰ τοῦτο θὰ μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ συνεχίσω ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος τὰς σκέψεις μου εἰς προσεχὲς ἄρθρον.

(31 Αὐγούστου 1914.)

Η ΑΝΑΔΑΣΟΣΙΣ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

ΕΚΔΡΟΜΑΙ ΤΟΥ κ. ΝΟΜΑΡΧΟΥ

Αἱ νῆσοι μας δὲν ἀμιλλῶνται μόνον εἰς δάσωσιν καὶ ἀναδάσωσιν τῶν φαλακρῶν ἐκτάσεών των, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκδήλωσιν φιλοξένων αἰσθημάτων. Μετὰ τὴν Τῆνον, ὅπου τόσον ἐπιτυχῶς διεξήχθη ἡ ἑορτὴ τοῦ δένδρου, ὑπὸ τὴν εὐλογίαν τῆς Εὐαγγελιστρίας, ἰδοὺ ἡ Ἄνδρος, ἡ πλουσία εἰς βλάστησιν καὶ δένδρα καὶ φυλλώματα ἀλλὰ καὶ ἄφθονα νερὰ, δεξιοῦται μετὰ περισσῆς φιλοξενίας τόν τε κ. Νομάρχην, καὶ τὴν ἀκολουθίαν του, μαθηταὶ δὲ καὶ μαθήτριαι καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι μετ' ἐνθουσιασμοῦ εἰργάσθησαν ὑπὲρ τῆς εὐοδώσεως τῆς τόσον πρακτικῆς καὶ ὠφελίμου ἰδέας.

Ἐπωφελούμενος τῆς συγκοινωνίας τῶν νήσων μας, ὁ κ. Νομάρχης ἐξέδραμε προχθὲς εἰς Πάρον διὰ τοῦ ὡραίου ἀτμοπλοίου τῆς Θηραϊκῆς ἑταιρείας «Θεσσαλία». Αἱ ἀρχαὶ πᾶσαι μετὰ τοῦ μαθητικοῦ κόσμου καὶ τῶν κατοίκων τῆς νήσου περιχαρῶς ἐδεξιώθησαν αὐτόν. Ἐκ τῆς ἀποβάθρας ἐξεκίνησαν πάντες ὁμοῦ, τῶν μαθητῶν ᾀδόντων πατριωτικὰ τραγούδια καὶ, διασχίσαντες τὴν πόλιν ἔφθασαν πρὸ τοῦ ἱεροῦ ἱδρύματος τῆς Ἑκατονταπυλιανῆς εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ ὁποίου ἐψάλη ἁγιασμὸς ὑπὸ τοῦ Σ. Παροναξίας κ. Ἱεροθέου καὶ τοῦ κλήρου. Μετὰ δὲ ἐνθουσιώδη προσαλιὰν τῆς Α. Σ. καὶ ἐμπνευσμένα λόγια τοῦ κ. Νομάρχου τὰ ὁποῖα ἐπηκολούθησαν ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Βασιλίσσης, οἱ μαθηταὶ ἐφύτευσαν τὰ δένδρα εἰς παρακειμένην ἔκτασιν ὡς καὶ εἰς τὸν κῆπον τῆς δημοτικῆς σχολῆς.

Τὸν κ. Νομάρχην ἐξέπληξεν ἡ συντήρησις ὡραίου σχολικοῦ κήπου ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ, ἔργον τοῦ διευθυντοῦ ταύτης διδασκάλου κ. Καλλιέρου ὅστις ἔχει μεταβάλει εἰς χλοερὸν κῆπον μεγάλην περιοχὴν τῆς σχολῆς, συνεργάτας καὶ συντελεστὰς αὐτοῦ ἔχων τοὺς μαθητὰς καὶ τὰς μαθητρίας. Καὶ ὄχι μόνον ἐν τῇ σχολῇ εἰργάσθη ἐξαιρέτως ὁ κ. Καλλιέρος ἀλλὰ λόφον ἐκτὸς τῆς πόλεως, ὅπου οἱ ἀνεμόμυλοι, διὰ τῶν μαθητῶν καὶ προσωπικῆς ἐργασίας μετεβαλεν εἰς ἀλσύλλιον, ἀφοῦ προηγουμένως βράχους μετέτρεψεν εἰς λεωφόρους. Τὸν ἐξαίρετον τοῦτον διδάσκαλον συνεχάρη ὁ κ. Νομάρχης διὰ τὸ ἐνθουσιῶδες ὑπὲρ τῆς δασώσεως ἔργον, ἐξῆρε δὲ τὰς προσπαθείας του ταύτας καὶ εἰς τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν τηλεγραφικῶς.

Ἐπωφελούμενος τῆς διαμονῆς του ἐν Πάρῳ ὁ κ. Νομάρχης ἐπεσκέφθη τὴν ἱστορικὴν Μονὴν τῆς Λαγγοβάρδος, γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Πανοσ. Ἡγουμένου καὶ τῶν μοναχῶν. Ἡ Μονὴ αὕτη διοικεῖται ἄριστα, χάρις εἰς τὴν ἀφοσίωσιν τῶν μοναχῶν· διὰ τῆς φιλοπονίας αὐτῶν, μετεβλήθησαν βράχοι εἰς γαίας καλλιεργημένας, καὶ οὕτω τὸ Μοναστῆρι ἔχει ἐξασφαλίσῃ τὴν συντήρησίν του, προερχόμενον ἐπίκουον καὶ εἰς τὴν πτώχειαν, πολλῶν ἀπόρων προσερχομένων καθ' ἑκάστην καὶ λαμβανόντων ἐκεῖ ἄρτον καὶ συνδρομὴν χρηματικήν.

Ἡ Μονὴ διοικεῖται κοινοβιακῶς, ἀπαράλλακτα ὅπως αἱ Μοναὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους, κατάλυσις δὲ κρέατος ἀπογορεύεται ὡς καὶ εἴσοδος γυναικῶν.

Οἱ μοναχοὶ εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον Πελοποννήσιοι, καὶ δὴ Ἀρκάδες καὶ Λάκωνες, καταθέσαντες εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Μονῆς ὅ,τι περιουσιακὸν εἶχον εἰς τὰς πατρίδας των.

Ἡ φειδὼ εἰς τὴν διαχείρισιν, ἡ μέριμνα ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς Μονῆς εἰσὶ ὑποδειγματικαὶ, εὐλόγως δὲ ὁ κ. Νομάρχης συνεχάρη τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον διὰ τὴν χρηστὴν διοίκησιν αὐτῆς. Φιλοξενία, καθαριότης, σεμνότης, φιλανθρωπία ἰδοὺ τί χαρακτηρίζουν τοὺς ἀδελφοὺς ἐκεῖ μοναχούς.

Κατελθὼν ἐκ τῆς Μονῆς μὲ ἀρίστας ἐντυπώσεις ὁ κ. Νομάρχης προεπέμφθη εἰς τὴν ἀποβάθραν τῆς πόλεως ὑφ' ὅλων τῶν μαθητῶν, τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν κατοίκων, συνεχάρη δὲ καὶ ἠὐχαρίστησεν τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος κ. Βαρούχαν, τὰ μέλη τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς, τὸν κ. Σχολάρχην, τὸν κ. Καλλιέρον, καὶ τοὺς λοιποὺς διδασκάλους καὶ διδασκαλίσσας διὰ τὴν λαμπρὰν ὀργάνωσιν καὶ ἐπιτυχίαν τῆς ἑορτῆς τοῦ δένδρου.

ΔΙΚΗ ΓΙΑΓΑΔΩΝ

Συνήγοροι κ. κ. Ι. Λεβέντης καὶ Ν. Ἀνδρουλῆς.

Ἡ δίκη τῆς μητρὸς, 19ος ἀδελφῆς, καὶ ἀδελφοῦ τῶν ἐπικεκυρηγμένων ληστῶν Σάμου, κατηγορομένων ἐπὶ ἠθικῇ αὐτουργίᾳ φόνου καὶ καὶ ἐπὶ ὑποθάλψει ληστείας.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐδικάζετο ἐν τῷ ἐνταῦθα Κακουργιοδικείῳ ἡ κατὰ τῶν ἄνω δίκη, εἶχε μέγα τὸ ἐνδιαφέρον λόγῳ τῆς σοβαρότητος της, γνωστοῦ ὄντως τὸ πόσον ἀνησύχησε καὶ ἀνυσηχεῖ εἰσέτι τὴν Κυβέρνησιν, ἡ μὴ σύλληψις τῶν ἐπικεκηρυγμένων αὐτῶν ληστῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπεκράτει μεγάλη προκατάληψις ἐναντίον τῶν συλληφθέντων.

Ἡ ὑπόθεσις ἐν περιλήψει ἔχει ὡς ἑξῆς:

Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 5 πρὸς 6 τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 1915 ἐπανελθόντες ἐκ τῆς ἐκτοπίσεως, ἣν εἶχον ὑποστῆ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας Γιαγᾶ, μήτηρ, ἀδελφὴ καὶ ἀδελφὸς, κατὰ τὴν 10 ὥραν τῆς νυκτὸς τὸ πρὸς καταδίωξιν ἀπόσπασμα ἔκαμε κατ' οἶκον ἔρευνα εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν Γιαγᾶ, ὅτε ἐκ τῆς ταράτσας ἠκούσθησαν πυροβολισμοὶ καὶ ἐφονεύθη εἷς ἐκ τῶν χωροφυλάκων, ἡ πρᾶξις ἀπεδόθη εἰς τοὺς πιθανὸν κρυπτομένους ἐντὸς τῆς οἰκίας ληστὰς, οἵτινες ὡς λέγουν τὰ βουλεύματα, παρεκινήθησαν ὑπὸ τῆς μητρὸς, ἀδελφῆς, καὶ ἀδελφοῦ, καὶ 2) ὅτι κατηγοροῦντο οἱ ἄνω ὅτι ἀνήγγειλον εἰς τοὺς ληστὰς τὰ καταδιωκτικὰ μέτρα τῆς ἀρχῆς. Ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν ἄνω ἐπικρέματο ἡ ἀνωτάτη τῶν ποινῶν.

Συνήγοροι ἦσαν ὁ κ. Ι. Λεβέντης βουλευτὴς Σάμου καὶ ὁ κ. Νικ. Ἀνδρουλῆς.

Τὴν δίκην παρηκολουθήσαμεν καὶ ἐθεωρήσαμεν δημοσιογραφικὸν καθῆκον νὰ ἀποτανθῶμεν καὶ νὰ παρακαλέσωμεν τὸν Ν. Ἀνδρουλῆ, ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ αἰσθηματικὴ ἀγόρευσις τοῦ ὁποίου, ἔκαμεν ἀσυνήθη κατάπληξιν καὶ συγκίνησιν εἰς τὴν πειστικότητα τῆς ὁποίας ἀσφαλῶς ὠφείλετο τὰ μάλα ἡ μετ' ἀνακουφίσεως ἀθώωσις τῶν κατηγορουμένων, νὰ μᾶς δώσῃ περικοπὰς τινὰς τῆς εὐγλώττου ἀγορεύσεώς του, καὶ ἰδίως τὸν ἔξοχον χαρακτηρισμὸν τῆς π ρ ο κ α τ α λ ή ψ ε ω ς.

Μετὰ τὸ ἀριστοτεχνικὸν προοίμιον τοῦ λόγου του ὁ κ. Ν. Ἀνδρουλῆς ὁμιλεῖ περὶ προκαταλήψεως, ἡ προκατάληψις εἶνε εἷς ἐκ τῶν ἐπικινδυνωδεστέρων ἐχθρῶν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης, εἷς ἐκ τῶν μεγαλειτέρων νομοδιδασκάλων τῆς Γαλλίας καὶ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου ὁ d' Aguesseau τὴν ὠνόμαζε.

«L' erreur de la vérta et, pour ainsi dire, le crime des gens de bien» καὶ παρακατιὼν προσέθετο:

«Νὰ μὴ ὑπόκειται ὁ δικαστὴς εἰς προσωπολη̃ψίαν εἶνε ἀρετὴ σπανία, ἀλλὰ δὲν εἶνε ἀρκετὴ δι' ἕνα δικαστήν. Αὗται αἱ δίκαι φέρουσι ἐν ἑαυταῖς τὰς προκαταλήψεις. Προσβαλόμεθα ἐκ τῆς προκαταλήψεως ἐκ τοῦ πρώτου βλέμματος ὅπερ θὰ ῥίψωμεν, ἀρκεῖ νὰ εἶνε τοῦτο δυσμενὲς ἢ εὐνοϊκὸν, καὶ ἐνίοτε κρίνωμεν, ὡς ἄτομα, ἐκ μόνης τῆς φυσιογνωμίας. Τὶς θὰ ἐπίστευε ὅτι ἡ πρώτη αὐτὴ ἐντύπωσις ἀποφασίζει τὴν ζωὴν ἢ τὸν θάνατον καὶ ὅτι ἐνεχόμεθα διὰ τὰς λυπηρὰς καὶ ὀλεθρίας συνεπείας τῆς προκαταλήψεως; Σωρεία μοιραίων συμπτώσεων ἂς ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ τύχη συνήθροισε διὰ νὰ καταστρέψῃ ἕνα ἀτυχῆ, πληθὺς μαρτύρων βωβῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπικινδυνωδεστέρων φαίνονται ὅτι καταθέτουν κατὰ τῆς ἀθωότητος. Ὁ δικαστὴς προκαταλαμβάνεται, ἡ ἀγανάκτησίς του ἐξάπτεται, καὶ αὐτὸς ὁ ζῆλος του τὸν πλανᾶ. Ὀλιγώτερον δικαστὴς παρὰ κατήγορος, δεν βλέπει πλέον παρὰ ὅτι συμφέρει εἰς τὴν καταδίκην, καὶ θυσιάζει τὰ ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου ἐπιχειρήματα ἅτινα θὰ τὸν ἔσωζον ἐὰν εἶχε ὑπ' ὄψιν του μόνον τὰς ἀποδείξεις καὶ τὸ γράμμα τοῦ νόμου. Περιστατικὸν ἀπρόοπτον ἐμφανιζόμενον ἐν τῇ ἐξελίξει τῶν γεγονότων, γίνεται ἀφορμὴ νὰ ἐκραγῇ ἡ ὑπὸ τὸ βάρος τῶν εἰκασιῶν καταβεβαρημένη ἀθωότης, καὶ διαψεύδει τὰς ψευδεῖς ἐκείνας ἐνδείξεις τῶν ὁποίων ἡ ψευδὴς λάμψις ἐθάμβωσε τὸ πνεῦμα τοῦ δικασκοῦ. Ἡ ἀλήθεια ἐξέρχεται ἐκ τοῦ νεφυδρίου τῆς πιθανότητος, ἀλλ' αὕτη ἐξέρχεται πολὺ ἀργὰ, τὸ αἷμα τῆς ἀθωότητος ζητεῖ ἐκδίκησιν ἐναντίον τῆς προκαταλήψεως τοῦ δικαστοῦ της, καὶ ὁ δικαστὴς εἶναι ἠναγκασμένος νὰ κλαίει καθ'

ὅλην του τὴν ζωὴν δυστύχημα, τὸ ὁποῖον ἡ μετάνοιά του δὲν δύναται νὰ ἐπανορθώσῃ».

Ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ὁ d' Aguesseau ἐκάλει τότε δικαστάς, τοὺς ὀνομάζομεν τώρα ἐνόρκους καὶ εἰσθε ὑμεῖς κ. ἔνορκοι.

Καὶ ὅσον ἀφορᾶ τὴν σωρείαν τῶν μοιραίων συμπτώσεων ἃς ἡ τύχη συνήθροισε ὅπως καταστρέψῃ αὐτὰς τὰς ἀτυχεῖς ὑπάρξεις. Ὁ d' Aguesseau εἶχε προΐδῃ τὴν δίκην ταύτην, Α ! τὸν εὐχαριστῶ, διότι σᾶς περιέγραψε οὕτω τὴν ἐσφαλμένην ὁδὸν εἰς ἣν αἱ συνειδήσεις σας ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποπλανηθῶσι.»

Μετά τινας ἄλλας ἐξάρσεις τῆς ἀγορεύσεως, εἰσέρχεται ὁ κ. Ἀνδρουλῆς εἰς τὰ πραγματικὰ γεγονότα. Ἐξετάζει ἐπιστημονικώτατα τὸ νομικὸν ζήτημα τῆς ἠθικῆς αὐτουργίας ἐπὶ μακρὸν, ἐπὶ τῇ βάσει ξένων συγγραφέων, ἢν κατὰ κράτος μηδενίζει. Ἀνατρέχει εἰς τὰς πηγὰς τοῦ νεωστὶ καὶ ἄνευ ἡμετέρας νομολογίας καὶ ἑρμηνείας νόμου περὶ καταδιώξεως λῃστείας, καὶ ἀναγιγνώσκει περικοπὰς τοῦ γάλλου ποινικολόγου Faustin Helie, εἰς ἃς περιέχεται ἡ ἑρμηνεία τῆς νομοθετικῆς Γαλλικῆς ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν πατὴρ, ἀδελφὸς καὶ πᾶς ὅμαιμος καὶ ἐν γνώσει ἀκόμη τῆς ἐνοχῆς, δὲν τιμωρεῖται ἐπὶ ὑποθάλψει. Ἀναλύει τὴν ἠθικὴν ὄψιν τῆς δίκης ἥτις προσκρούει πανταχόθεν ἐπὶ ἀπιθανοτήτων, καὶ Δεικνύει τὴν ἀντίθεσιν τοῦ ἀποδιδομένου πομπώδους ἐγκλήματος ἠθικῆς αὐτουργίας φόνου καὶ τῆς δυστυχοῦς μάρτυρος ἧς ὁ βίος εἶναι ποτήριον πλῆρες πικριῶν, ἥτις προσεπάθησε νὰ ἀναθρέψῃ κάλλιον τὰ τέκνα της, ἂν δὲ μοιραίως κατήντησαν ἐκεῖ ὅπου κατήντησαν, ἡ μήτηρ εἶναι τὸ πρῶτον θῦμα, ἀπὸ τὰ θύματα τῶν τέκνων της, καὶ καταστρέφει τὴν ἀγόρευσίν του ὡς ἑξῆς :

«**Εἶμαι** βέβαιος, κ.ἔνορκοι, ὅτι θέλετε ἀποδώσει τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὴν ἀτυχῆ αὐτὴν μάρτυρα ὅπως περιορισθῇ εἰς τὴν ἀγάπην τῆς κόρης της καὶ προσπαθήσει νὰ τὴν ἀποκαταστήσει. **Εἶμαι** βέβαιος ὅτι θέλετε ἀποδώσει τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὴν ἄμωμον αὐτὴν παρθένον ὅπως καταστῇ τὸ στήριγμα τῆς πασχούσης μητρός της. **Εἶμαι** βέβαιος ὅτι θέλετε ἀποδώσει τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὸν νομοταγῆ καὶ λόγιον αὐτὸν πολίτην, ἄνθρωπον τῶν λόγων καὶ οὐχὶ τῶν ὅπλων, ὅπως φροντίσῃ διὰ τὴν νεαρὰν σύζυγόν του, ἥτις κλαίει ἐναντί μας, καὶ τὰ δύο τέκνα του. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον. Φεῦ ! δὲν θὰ δυνηθῆτε νὰ ἀποδώσητε εἶνε τὴν Γαλήνην καὶ τὴν Ἡρεμίαν τὴν ὁποίαν νύκτα καὶ ἡμέραν τὸ πάσχον Μητρικὸν Φίλτρον θὰ ἀναζητεῖ. Τὴν Γαλήνην καὶ τὴν Ἡρεμίαν αὐτήν. Κυρά μου, μόνον ὁ Θεὸς καὶ ἡ πρὸς τὴν θρησκείαν πίστις θὰ δυνηθῇ νὰ σοῦ τὴν ἀποδώσει».

Εἰς τὰς τελευταίας λέξεις τοῦ ἐπιλόγου, ἡ μήτηρ λυποθυμεῖ, λυγμοὶ εἰς τοὺς συγγενεῖς τῶν κατηγορουμένων καὶ αἰσθητικὴ συγκίνησις εἰς ἅπαν τὸ ἀκροατήριον. Συνεπεία τούτου ὁ κ. Πρόεδρος διακόπτει ἐπί τινα ὥραν τὴν συνεδρίασιν. Κατερχόμενος τοῦ βήματος, ὁ δικανικὸς ῥήτωρ, ὅστις σημειωτέον δὲν εἰθίζει εἰμὴ κατ' ἐξαίρεσιν νὰ λαμβάνει τὸν λόγον, ἐδέχθη τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων, οὗ προήδρευε ὁ διαπρεπὴς ἐφέτης κ. Μανουσόπουλος, ὁλοκλήρου τοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου, τῶν συναδέλφων του, τῶν γνωστῶν καὶ ἀγνώστων ἐκ τοῦ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου.

Ὁ λόγος δίδεται κατόπιν εἰς τὸν ἕτερον ἔγκριτον δικηγόρον κ. Λεβέντη ὅστις ἀρχομενος λέγει ὅτι μετὰ τὴν λαμπρὰν καὶ ἐξαισίαν ἀγόρευσιν τοῦ προλαλήσαντος δὲν θέλει ἀπασχολήσῃ τὸ δικαστήριον, θὰ εἴπῃ μόνον ὀλίγα τινὰ ἱστορικῶς περὶ τῆς ὑποθέσεως ὡς συμπολίτης, καὶ διὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν εὐφραδίας ἀταπτύσσει τὰ τῆς οἰκογενείας Γιαγᾶ, λέγει τὸ πόσον ἐπὶ Ἡγεμονίας ἡ οἰκογένεια αὕτη συνέβαλλε εἰς τὸν Ἐθνικὸν ἀγῶνα καὶ ὅτι εἶνε «παλληκάρια ἄνευ ἰδιοτελείας ὅπως τὰ περιγράφει ὁ σταλεὶς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως κ. Κολοκοτρώνης πρὸς καταδίωξιν τῆς ἐν Σάμῳ λῃστείας, ἕνεκεν πολιτικῶν λόγων διαπράξαντες τὸ πρῶτον ἔγκλημα κατήντησαν λῃσταὶ, ἡ κεφαλὴ τῶν ὁποίων ἄλλως τε δικαίως ἔχει ἐπικηρυχθῇ.

Οἱ ἔνορκοι ἀποσύρονται καὶ ἐκδίδεται ἀθωωτικὴ ἀπόφασις ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων.

ΓΑΜΟΙ

Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς Δος Μαργαρίτας, θυγατρὸς τοῦ συμπολίτου ἡμῶν Ἀντωνίου Ἰω. Σαρρῆ καὶ Καθηγητρίας τοῦ Ἀρσακείου, μετὰ τοῦ περισπουδάστου νέου κ. Κωνσταντίνου Βέη, πρώτου χημικοῦ τῆς Ἑταιρείας Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων καὶ Ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω γάμους εὔχομαι εἰς μὲν τοὺς γονεῖς τὴν ἰδίαν χαρὰν καὶ τῶν λοιπῶν τέκνων των, εἰς δὲ τοὺς νεονύμφους βίον εὐδαίμονα.

(Οἶα). Ὁ Ἀδελφὸς

Νικόλαος Ι. Σαρρῆς

Π. ΤΣΙΤΣΕΚΛΗ

Α'.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΣΤΑΣΙΟΝ

Ἱστορικῶς καὶ συγκριτικῶς

Β'.

ΑΙ ΕΝΔΕΙΚΝΥΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Ἔχομεν ὑπ' ὄψιν μας κομψὸν τεῦχος, ἐν ᾧ ἐδημοσιεύθη ἡ κατὰ τὴν 11 Φεβρουαρίου ε. ε. περισπούδαστος διάλεξις τοῦ ἐγκρίτου ἐπιστήμονος καὶ ἡμετέρου συμπολίτου κ. Π. Τσιτσεκλῆ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, ἡ περιστραφεῖσα περὶ τὰ ἐν τῇ κεφαλίδι ἀναγραφόμενα θέματα, ἐν μέσῳ πυκνοῦ ἀκροατηρίου ἑταίρων τοῦ Συλλόγου καὶ ἐγκρίτων ἀντιπροσώπων τοῦ δικαστικοῦ σώματος τῆς τε πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἡ περὶ τὴν φράσιν σαφήνεια, ἡ περὶ τὴν μελέτην τοῦ ἐπασχολοῦντος τὸν ὁμιλητὴν θέματος εὐσυνειδησία καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ἐμβρίθεια ὡς πρὸς τὰ συμπεράσματα εἰσὶν τὰ κύρια γνωρίσματα τῆς διαλέξεως, ἥτις ὡς ἀποτέλεσμα ἔσχε τὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης σύστασιν ἐπιτροπῆς ἐξ ἐγκρίτων ἐπιστημόνων ὅπως προβῇ εἰς τὴν μελέτην, ἐπὶ τῇ βάσει ἧς τινος ἐφεξῆς κατὰ τὰς περιόδους τῶν ἐπιστρατεύσεων καὶ ἐκείνας καθ' ἃς ὁ Ἄρης μαίνεται δὲν θὰ ἐρημῶνται καθ' ἅπασαν τὴν ἐπικράτειαν τῆς Θέμιδος τὰ ἱερὰ, δὲν θὰ πλέκῃ ἐν αὐτοῖς ἀνενόχλητος τὸν ἱστόν της ἡ ἀράχνη καὶ μόνον τὸ φάσμα τῆς Θέμιδος θὰ πλανᾶται ἀνὰ τὰς ἐρήμους αὐτῶν θόλους, φέρον ἐν τῇ χειρὶ ἄχρηστον τὴν στάθμην τῆς Δικαιοσύνης.

Εἶναι δίκαιον ἐν ὥραις ἐπιστρατεύσεων καὶ πολέμων νὰ προστατεύωνται τὰ συμφέροντα τῶν ἐπιστρατευομένων καὶ τῶν χυνόντων ὑπὲρ τῆς Πατρίδος τὸ αἷμά των, εἶναι ὅμως ἐξ ἄλλου ἄδικον νὰ διακόπτηται πᾶσα συναλλακτικὴ κίνησις ὡς ἐκ τοῦ δικαιοστασίου, νὰ νεκρῶται τὸ ἐμπόριον καὶ πᾶσα ἐν γένει πλουτολογικὴ τῆς Χώρας κίνησις.

Ὁλόκληρος ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει χάριτας εἰς τὸν κύριον Π. Τσιτσεκλῆν, διότι αὐτὸς διὰ τῆς σθεναρᾶς αὐτοῦ ἐπιστημονικῆς φωνῆς μέγιστον θὰ συντελέσῃ ἵνα ἐξαγάγῃ τὸ ἐμπόριον ἐκ τῆς νεκροφανείας εἰς ἣν κατεδικάσθη.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ Α. ΜΙΣΣΕΖΟΣ

Ἔντιμος συμπολίτης, ἰδιάζων τύπος ἀκεραιότητος, μετριοφροσύνης καὶ φιλαλληλίας διήνυσε τὸν βίον ἐν μέσῳ τῆς κοινωνίας τῆς Ἑρμουπόλεως ἀθορύβως βιῶν, ἀθορύβως ἐργαζόμενος καὶ στοργικῶς πρὸς τοὺς φίλους ἀφοσιούμενος.

Ἐπαρκοῦς ἀκινήτου κτήσεως κύριος ἠδύνατο ἴσως ὡς οἱ πολλοὶ νὰ διέλθῃ τὸν βίον ἐν ραστώνῃ καὶ τέρψεσιν ἀργοσχόλοις, ὁ φίλεργος ὅμως αὐτοῦ χαρακτὴρ, διαρκῶς ἐξώτρυνεν αὐτὸν πρὸς ἐργασίαν, εἰς πολλὰς δὲ ἐπιχειρήσεις πολυειδῶς ἀνεμίχθη, ὑποκείμενος εἰς τῆς παλιντρόπου τύχης τὰς περιπετείας, ὁτὲ μὲν ἐπικερδῶς, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ ἀστοχῶν, ἀλλὰ πάντοτε ἀκαμάτως ἐργαζόμενος.

Φίλος ἐμπαθὴς τῶν ἐλευθέρων ἀσκήσεων, ἐπέδιδε κυρίως εἰς τὴν θήραν, παρὰ πάντων δ' ὡμολογεῖτο ὁ ὑπεροχώτερος τῶν τῆς Σύρου θηρευτῶν· τὸ πρῶτο τουφέκι τῆς νήσου μας.

Ἐσχάτως προσβληθεὶς ὑπὸ ἐπικινδύνου νοσήματος ὑπέκυψεν εἰς τὰς προσβολάς του, μὴ δυνηθεισης τῆς στοργῆς τῶν λατρευόντων φίλων καὶ οἰκείων ν' ἀμφισβητήσῃ αὐτὸν πρὸς τὸν θάνατον.

Τὴν κηδείαν αὐτοῦ τελεσθεῖσαν, συνεκφερούσης ἐκλεκτῆς μερίδος τῆς καθ' ἡμᾶς κοινωνίας, μετὰ πάσης σεμνότητος καὶ ἐπιβολῆς ἐστόλιζε πυκνὸς ὅμιλος φίλων ἐν ᾧ προεῖχεν ἡ εὐγενὴς καὶ συμπαθὴς μορφὴ τοῦ Δημάρχου Ἑρμουπόλεως, ὅστις ἐξόχως ἐτίμα καὶ ἠγάπα τὸν μεταστάντα.

Τὸ «Βῆμα» εἰλικρινῶς θλιβόμενον ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀγαθοῦ ἀνδρὸς σπένδει δάκρυ θερμὸν ἐπὶ τοῦ νεοσκαφοῦς τάφου του, εὐχόμενον τῇ μὲν μακαρίᾳ αὐτοῦ ψυχῇ τὴν ἐν σκηναῖς δικαίων ἀνάπαυσιν τοῖς δ' οἰκείοις τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μὴ δυνάμεναι νὰ εὐχαριστήσωμεν ἕνα ἕκαστον τῶν ἀξιοτίμων συμπολιτῶν μας, τῶν τιμησάντων τὴν μνήμην τοῦ ἀλησμονήτου προστάτου μας, τοῦ μόνου ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ στηρίγματός μας, τοῦ πολυκλαύστου υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ μας **Εὐαγγέλου,** καὶ παραστάντων εἰς τὸ τελεσθὲν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Μνημόσυνον ἐκφράζομεν πρὸς πάντας συλλήβδην διὰ τοῦ παρόντος τὴν ἀΐδιον ἡμῶν εὐγνωμοσύνην καθὼς καὶ τοὺς κ. κ. Ἀδελφοὺς Βαρδάκα διὰ τὸν κατατεθέντα ἐπὶ τοῦ δίσκου τῶν κολλύβων του στέφανον.

Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 14 Μαρτίου 1916.

Ἡ Μήτηρ **Αἱ Ἀδελφαί**

ΟΔΥΝΑΙ ΕΝΟΣ ΕΤΟΥΣ

Μετὰ παρέλευσιν ὁλοκλήρου ἔτους ἀλγηδόνων καὶ κατόπιν πολλῶν ματαίων φροντίδων, εἰς κτηματίας τοῦ Ἁγ. Λαυρεντίου, λαβὼν τὴν καλὴν ἀπόφασιν νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ Καταπότια Πίνκ, εἶδε τοὺς ρευματικούς του πόνους ἐξαφανισθέντας. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην καθὼς καὶ εἰς πλείστας ἄλλας, ἀπεδείχθη ὅτι τὰ Καταπότια Πίνκ θεραπεύουν, ἐνῷ τὰ λοιπὰ φάρμακα οὐδὲν πράττουσιν.

Ὁ κ. Στέφανος Σπετσέρης, κτηματίας ἐν Ἁγ. Λαυρεντίῳ τοῦ Βόλου, μᾶς γράφει τὰ ἑξῆς :

«Κατὰ τὴν ἐν Ἀμερικῇ διαμονήν μου προσεβλήθην ἐκ ρευματικῶν πόνων εἰς τὰ κάτω ἄκρα. Ἀνεξαρτήτως τῶν ἀλγηδόνων ἃς ὑφιστάμην, ἡ κατάστασις αὕτη μὲ ἔθετε ἐκτὸς πάσης ἀσχολίας. Συνεβουλεύθην πλείστους ἰατροὺς ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἐνταῦθα καὶ ἠκολούθησα τὰς συνήθεις θεραπείας χωρὶς ὅμως νὰ τύχω τῶν προσδοκωμένων ἀποτελεσμάτων. Μόνον ὅταν ἐχρησιμοποίησα τὰ Καταπότια Πίνκ ᾐσθάνθην τοὺς πόνους μου σὺν τῷ χρόνῳ ἐξαφανιζομένους. Ἐξακολουθήσας τὴν θεραπείαν ἀπηλλάγην παντελῶς τῶν ρευματικῶν τούτων πόνων.»

Τὰ Καταπότια Πίνκ ἀπαλλάσσουν τὸ αἷμα ὅλων τῶν περιττῶν στοιχείων, ὅλων τῶν τοξικῶν οὐσιῶν, τῶν ὑπολειμμάτων τούτων τῆς τροφῆς, τὰ ὁποῖα διεισδύουν ἐν τῷ αἵματι κατὰ τὴν κυκλοφορίαν αὐτοῦ, εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ ἐγκαθίδρυσις τῶν τοξικῶν τούτων οὐσιῶν ἐπὶ τῶν ἀρθρώσεων προξενεῖ πυρετὸν καὶ πόνον.

Τὰ Καταπότια Πίνκ δὲν ἐκτελοῦν μόνον τὴν ἐξυγιαντικὴν ταύτην ἐργασίαν, τὸν καθαρμὸν τοῦ αἵματος, ἀλλ' ἐπιμελοῦνται καὶ τῆς συνθέσεως αὐτοῦ, παρέχοντα τὰ ἀναγκαιοῦντα στοιχεῖα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ σιτισμοῦ καὶ τῆς συντηρήσεως ὅλων τῶν ὀργάνων.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεῖα πρὸς δρ. 3.80 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία. Διαρκὴς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεῖα Π. Καρβώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου. Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλᾶς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν ἔξωθεν τοῦ κυτίου λεύκη ταινίαν ἀναφέρουσαν τὴν τιμὴν αὐτῶν, τὰ κυρία συστατικὰ τῆς σκευασίας των καὶ τὸ ὄνομα τῶν Γεν. Ἀντιπροσώπων Δαμαλᾶ καὶ Σιας, ἔσωθεν δὲ τὴν ὁδηγίαν τῆς χρήσεως ἑλληνιστί.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Πρὸς ἁπάσας τὰς Στρατιωτικὰς Ἀρχὰς καὶ τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους καὶ δι' αὐτῶν εἰς τοὺς Δημάρχους καὶ Προέδρους Κοινοτικῶν Συμβουλίων.

Περίληψις

Περὶ κοινοποιήσεως τοῦ ἀπὸ 5ης Μαρτίου Β. Διατάγματος «περὶ κλήσεως ὑποχρέων πρὸς ἐκγύμνασιν».

Κοινοποιῶν κατωτέρω τὸ ἀπὸ 5 Μαρτίου ἐ. ἔ. Β. Διάταγμα περὶ τοῦ ἐν περιλήψει ἀντικειμένου, δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 47 τῆς 5ης τρέχοντος μηνὸς φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Α'.) γνωρίζομεν ὑμῖν τὰ ἑξῆς:

Εἰς τοὺς ἐν τῇ γ'. παραγράφῳ καλουμένους περιλαμβάνονται πάντες οἱ ἐκ τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, γεννηθέντες κατὰ τὰ ἔτη 1884, 1885, 1886, 1887 καὶ 1888 δ' οἱονδήποτε λόγον μὴ ὑπηρετήσαντες ἔλαττον τῶν δύο μηνῶν, αἱρομένης πάσης διὰ προγενεστέρας διαταγῆς ἡμῶν χορηγηθείσης ἀναβολῆς ἢ ἀναστολῆς κατατάξεως, ἐκ δὲ τῆς Νέας Ἑλλάδος οἱ γεννηθέντες κατὰ τὰ ἔτη 1886, 1887 καὶ 1888 οἱ δι' οἱονδήποτε ἐπίσης λόγον μηδόλως ὑπηρετήσαντες ἢ ὑπηρετήσαντες ἔλαττον τῶν δύο μηνῶν, εἰς οὓς συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ εἰς τὰ μητρῶα τῶν ἀρρένων ἐγγραφέντες καὶ ἐγγραφησόμενοι μέχρι τῆς 18 τρέχοντος μηνός, ὑπὸ τὰ ἔτη γεννήσεως 1886—1894 συμπεριλαμβανομένου, κατόπιν τῆς δοθείσης παρατάσεως διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 120672)494 καὶ 21172)89 ἐγκυκλίων ἡμῶν διαταγῶν καὶ μὴ καταταγέντες κατὰ τὴν πρόσκλησιν τῶν συνηλικιωτῶν των. Οἱ δὲ ἐγγραφησόμενοι ἀπὸ τῆς 19 Μαρτίου μέχρι τέλους Μαΐου ἐ. ἔ. ὁπότε λήγει ἡ χορηγηθεῖσα προθεσμία ἐγγραφῆς καὶ ἀνήκοντες εἰς τοὺς γεννηθέντας τὸ 1886—1894 συμπεριλαμβανομένου ὀφείλουσιν ἅμα τῇ ἐγγραφῇ αὐτῶν νὰ καταταγῶσι πάντες, ὅσοι ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐνεγράφησαν μετὰ τὴν πρόσκλησιν τῆς κλάσεως των δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 22607 ἐ. ἔ. ἐγκυκλίου Διαταγῆς μας καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς συνεπείας τῆς ἀνυποταξίας.

Ἐξαιροῦνται μόνον οἱ τυχόντες ἀναβολῆς κατατάξεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Νόμου περὶ Στρατολογίας ὡς σπουδασταὶ παρὰ τῶν Στρατολογικῶν Συμβουλίων καὶ οἱ Ἰσραηλῖται καὶ Ὀθωμανοὶ τῶν Νέων χωρῶν, οἵτινες δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ προσέλθωσιν.

Εἰς τοὺς ἐν τῇ δ'. παραγράφῳ καλουμένους περιλαμβάνονται πάντες οἱ ἀποκτήσαντες τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν μέχρι τοῦ 1914 ὑπὸ ἔτη γεννήσεως 1884, 1885, 1886, 1887, καὶ 1888 καὶ οἵτινες δὲν ἐγυμνάσθησαν καθ' ὃν χρόνον ἐκλήθησαν πρὸς ἐκγύμνασιν οἱ ἐκ πολιγραφήσεως τῶν κλάσεων 1905, 1906, 1907, 1908, καὶ 1909, ὡς μὴ ὄντες τότε ἐγγεγραμμένοι.

Οἱ καλούμενοι πρὸς κατάταξιν θὰ προσέλθωσιν εἰς τὰ Ἔμπεδα τμήματα τῆς περιφερείας εἰς ἣν ὑπάγεται ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης τῆς καταγωγῆς των, πλὴν τῶν ἐκ Κρήτης καταγομένων, οἵτινες θὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ ἐν Ἡρακλείῳ Ἔμπεδον τμῆμα καὶ τῶν ἐκ τῶν Νήσων Λέσβου, Χίου, Σάμου, Οἰνουσσῶν Ψαρρῶν καὶ Ἰκαρίας, οἵτινες θὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ ἐν Μιτυλήνῃ Ἔμπεδον τμῆμα, ὡς καὶ τῶν ἐκ τοῦ Καζᾶ Πρεβέζης καταγομένων, οἵτινες θὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ ἐν Ἰωαννίνοις Ἔμπεδον τμῆμα, καὶ τῶν ἐκ Λευκάδος καὶ Κεφαλληνίας οἵτινες θὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ ἐν Πάτραις Ἔμπεδον τμῆμα εἰς ὁ θέλουσι προσέλθῃ καὶ οἱ ἐκ Κερκύρας καταγόμενοι καὶ διαμένοντες ἤδη ἐκτὸς τῆς Νήσου ταύτης, ὡς καὶ οἱ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Βονίτσης καὶ Ξηρομέρου.

Τὸ ἔμπεδον τμῆμα Κρήτης θὰ διανείμῃ τοὺς προσελευσομένους διὰ κληρώσεως εἰς τὰ τρία Συντάγματα Κρητῶν. Τοῦτο ὡς καὶ τὸ Ἔμπεδον Μιτυλήνης, Πατρῶν καὶ Ἰωαννίνων θὰ συμμορφωθῶσιν ἐπακριβῶς μὲ τὴν παράγραφον 2αν τῶν ὁδηγιῶν διὰ τὸν καταρτισμὸν καὶ λειτουργίαν τῶν Ἐμπέδων ἐν ἐπιστρατεύσει, δεδομένου ὅτι ἕκαστον τούτων θὰ ἔχῃ ἄνδρας ἀνήκοντας Στρατολογικῶς εἰς πλειοτέρας ἐν εἰρήνῃ μονάδας.

Ἅπαντες οἱ προσελευσόμενοι θὰ καταταγῶσιν εἰς τὸ Πεζικόν.

Παρ' ἑκάστῳ Ἐμπέδῳ θὰ λειτουργήσῃ διὰ τὴν κατάταξιν εἰδικὸν Στρατολογικὸν Συμβούλιον, συμμορφωθησόμενον μὲ τὰ ἄρθρα 40, 42, 43 τοῦ Νομοῦ περὶ Στρατολογίας.

Πάντα τὰ Ἔμπεδα θέλουσιν ἀναφέρῃ ἡμῖν τηλεγραφικῶς (Τμῆμα Στρατολογίας) τὴν 20ὴν τρέχοντος μηνὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν προσελθόντων κατὰ κλάσιν καὶ κατηγορίαν, συγχρόνως δὲ θέλουσιν ὑποβάλῃ ἡμῖν (Ἐπιτελικὴ Ὑπηρεσία) κατάστασιν ἐμφαίνουσαν τὸν ἀριθμὸν τῶν προσελθόντων κατὰ κατηγορίας καὶ κλάσεις.

Τὸ αὐτὸ θέλει ἐπαναληφθῇ καὶ κατὰ τὴν 30ὴν τρέχοντος μηνὸς καὶ 10ην ἐλευσομένου μηνὸς Ἀπριλίου διὰ τοὺς τυχὸν βραδέως προσελθόντας.

Τὰ ἔμπεδα Πατρῶν καὶ Ἰωαννίνων θέλουσιν ὑποβάλῃ ἰδίας καταστάσεις τῶν εἰς αὐτὰ ἐξαιρετικῶς ἐκ Πρεβέζης, Κεφαλληνίας, Λευκάδος, Βονίτσης καὶ Ξηρομέρου καταταχθησομένων.

Μετὰ τὴν εἰς τὰ Ἔμπεδα κατάταξιν τῶν ἀνωτέρω, οἱ Διοικηταὶ τῶν Α'. Β'. Γ'. καὶ Δ'. Σωμάτων Στρατοῦ, δύνανται, ἐὰν κρίνωσι σκόπιμον, νὰ διατάξωσι τὴν εἰς τὰ οἰκεῖα σώματα προσκόλλησιν αὐτῶν διὰ στρατωνισμὸν, μισθοτροφοδοσίαν καὶ ἐκπαίδευσιν, πλὴν τῶν εἰς τὰ Ἔμπεδα τῆς Μιτυλήνης καὶ Κρήτης οἵτινες θὰ παραμείνωσιν εἰς ταῦτα.

Ἐκ τῶν καλουμένων, ὅσοι κριθῶσι βοηθητικοὶ, θ' ἀπολύωνται, ἐὰν ἀνήκωσιν εἰς ἀπολυθείσας ἡλικίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαρτίου 1916.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΓΙΑΝΝΑΚΙΤΣΑΣ

Ξενοφῶν Θ. Ἀντωνιάδης
Ταγματάρχ. Πεζικοῦ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀποτελέσματα Δωρεᾶς

Ὡς οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται θὰ ἐνθυμοῦνται πρὸ τριμήνου σχεδὸν, ὁ φιλόπολις καὶ πάντοτε πρὸς τὸ ἐλεεῖν τοὺς πάσχοντας ὀργῶν Δήμαρχος ἡμῶν κ. Ἰωάννης Πετροκόκκινος, ἐδωρήσατο τῇ ἐνταῦθα Ἰατρικῇ Ἑταιρείᾳ δραχμὰς 300, ἵνα δι' αὐτῶν ἐφοδιαζομένη μὲ τὸν εὐεργετικότατον ὀρρὸν Rou, ποιεῖται ἐνέσεις ἐπὶ τῶν πασχόντων ἐκ μολυσματικῶν νόσων παιδίων ἰδία. Τὰ σωτήρια ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης τοῦ ἀξιοτίμου κ. Δημάρχου μερίμνης ὑπὲρ τῶν τέκνων τῶν συνδημοτῶν του δὲν ἐδράδυναν ν' ἀναφανῶσι, καθόσον πάντες σχεδὸν οἱ ἰατροὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐκφράζωνται περὶ τῶν ἐκ τοῦ φαρμάκου τούτου προερχομένων σωτηρίων ἀποτελεσμάτων, δι' ὃ καὶ τυγχάνει ἄξιος ἀΐδιου εὐγνωμοσύνης ὁ διὰ τῆς χρηματικῆς αὐτοῦ ἀρωγῆς συντελέσας εἰς τὴν χρησιμοποίησιν καὶ ἐν τῇ πτωχικῇ καλύβει, τοῦ θαυμασίου τούτου φαρμάκου.

Ἡ Συγκοινωνία

Μετὰ χαρᾶς ἴδωμεν ὅτι τῇ ἀόκνῳ ἐνεργείᾳ τοῦ παρ' ἡμῖν λίαν εὐεργετικῶς δρῶντος Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Σύρου, ἐπετεύχθη ἵνα ἐν τῇ ἀγόνῳ γραμμῇ Πειραιῶς—Κρήτης συμπεριληφθῇ καὶ ἡ Νῆσος μας, προκηρυχθείσης πρὸς τοῦτο νέας δημοπρασίας παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, ἐπειδὴ καὶ ἡ πρώτη ἀνάδοχος Ἑταιρία τῶν Ἀδελφῶν Γιανουλάτου δὲν ἐδέχθη νὰ συμπεριλάβῃ καὶ τὴν ἡμετέραν νῆσον εἰς τὸ ἀνωτέρω δρομολόγιον, δι' ὃ καὶ ἐκηρύχθη ἔκπτωτος παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Ἀναχώρησις ἐπιστράτων

Διὰ τοῦ τὴν ἑσπέραν ταύτην ἀποπλέοντος ἀτμοπλοίου «Ἰωάννινα» τῆς Ἀτμοπλοΐας Γιανουλάτου, ἀναχωροῦσιν οἱ ἐπιστρατευθέντες ἐσχάτως συμπολῖται μας ἐκ τῶν ἀναθεωρηθέντων πρὸ διετίας ὡς καὶ οἱ ἀπαλλαγέντες ἐκ τῶν κλάσεων 1889—1897 συμπεριλαμβανομένου.

Ὁ καιρὸς

Διερχομεθα ἡμέρας Ἰουνίου καὶ Ἰουλίου. Ὁ Ἥλιος θερμαίνει τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα. Ὅλα ἐξηράνθησαν. Ἡ θερμοκρασία ἀπερρόφησεν ὅλην τὴν δροσερότητα τῆς βλαστήσεως. Τὰ σπαρτὰ, οἱ ἀγροὶ, τὰ φυτὰ, τὰ δένδρα, τὰ λαχανικὰ διψοῦν. Οἱ χωρικοί μας εὑρίσκονται εἰς ἀπόγνωσιν. Φαίνεται ὅτι μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα κακὰ θὰ δοκιμάσωμεν καὶ τὴν ἔλλειψιν νεροῦ!...

Ζάκχαρις, ζάκχαρις!

Χαρᾶς Εὐαγγέλια! Ἐπὶ τέλους ἔφθασεν ἡ πολυπόθητος ζάκχαρις καὶ ὅλος ὁ κόσμος ἀνεκουφίσθη. Πάντες ἔσπευσαν νὰ προμηθευθοῦν ποσότητας ἀναλόγως τοῦ βαλαντίου αὐτῶν. Πωλεῖται εἰς πλακάκια δρ. 2.00 καὶ κρυσταλλιζὲ δρ. 1.90. Τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας εἶνε ἡ ζάκχαρις. Εἴθε νὰ μὴ ὑποστῶμεν νέας πικρίας διὰ τὸ γλυκύτατον αὐτὸ εἶδος τῆς τροφῆς μας!

Μία ἀγόρευσις

Εἰς ἄλλην στήλην δημοσιεύεται ὁ ὑπὸ τοῦ συνηγόρου κ. Ν. Ἀνδρουλῆ κατὰ τὴν δίκην Γιαγάδων ἔξοχος χαρακτηρισμὸς τῆς «Προκαταλήψεως», ἧς τὴν ἀνάγνωσιν συνιστῶμεν εἰς πάντα νομικὸν καὶ μή.

Ἑορτὴ «Φιλοπάτριδος»

Τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἡμῶν ἑορτῇ ὁ «Φιλόπατρις» Σύρου ἑορτάζει τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ. Ἐπὶ τούτῳ μετὰ μεσημβρίαν περὶ ὥραν 3 θὰ ψαλῇ ἐπίσημος δοξολογία ἐν τῇ Καθολικῇ Μητροπόλει, μεθ' ὃ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Φιλοπάτριδος» θὰ ἐκφωνηθῇ ὁ πανηγυρικὸς τῆς ἡμέρας λόγος.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ὁ ἐν τῷ ἐνταῦθα χωρίῳ Ἐπισκοπείῳ κείμενος ἀγρὸς τῆς κ. Μαριγῶς Κυριάκου ἐκτάσεως μιᾶς περίπου ζευγαριᾶς, περιέχων δὲ μίαν συκῆν καὶ ἐρειπωμένον οἰκίσκον, συνορεύοντα δὲ μὲ κτήματα Ἀμβροσίου Ἐμμ. Ψύχα καὶ κληρονόμων Π. Τσόλα. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ἐμμανουὴλ Κυριάκου.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις:
ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΗΝ - ATHENOCLES

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ἐν Ἑλλάδι: Ἐν Πειραιεῖ, Θεσσαλονίκῃ, Πάτραις, Ἰωαννίνοις, Βόλῳ, Λαρίσσῃ, Καβάλλᾳ, Καλάμαις, Τριπόλει, Χίῳ, Σάμῳ, Σύρῳ, Χανίοις, Ἡρακλείῳ Ρεθύμνῳ.
Ἐν Τουρκίᾳ: Ἐν Κωνσταντινουπόλει, (ἐν Γαλατᾷ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), Σμύρνῃ.
Ἐν Αἰγύπτῳ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Καίρῳ, Ζαγαζίκ.
Ἐν Λονδίνῳ: 122 Fenchurch Street),
Ἐν Κύπρῳ: Λεμεσῷ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

Ἐν Μούδρῳ: (Νῆσος Λῆμνος). *Ἐν Μιτυλήνῃ* (ἐν τῇ πόλει καὶ παρὰ τῷ στρατοπέδῳ τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ).

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Δ. Στεφάνου, Ἀντιπρόεδρος, Ι. Μπωνιὲ, Διευθύνων Σύμβουλος, Ι. Ἀθηνογένης, Κ. Βερούγκ, Σ. Εὐγενίδης, Α. Ζαρίφης, Π. Καραπάνος, Μ. Λάσκαρης Βαρῶνος Α. δὲ Νεφλίζ, Ε. Ροδοκανάκης, Σ. Φούντης.

Γενικὸς Διευθυντὴς
ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν, ἤτοι: προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, παντὸς εἴδους χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς, ἐκδίδει ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολὰς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῶν ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, ἀνοίγει τρέχοντας λογαριασμοὺς ἠγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκοὺς διὰ τὸ κοινόν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια, εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἐπιταγὰς (CHÈQUES) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκούς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι, εἰς ὃ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (CHÈQUES) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (CHÈQUES) τῆς Τραπέζης ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀναπαποκριτῶν της. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ πρώτην Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους.

Ταμιευτήριον μὲ ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην.

ΗΛΙΑΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ
ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ — Σόλωνος 87.

ΣΑΠΩΝ ΚΡΗΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΚΑΡΟΥΖΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, ΚΡΗΤΗΣ

Τὸ Ἐργοστάσιον
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΚΑΡΟΥΖΟΥ
κατασκευάζει
τὸν γνησιώτερον
Κρητικὸν Σάπωνα.

Τὸ Κατάστημα προσφέρει 20,000 φράγκα ἀμοιβὴν εἰς ὄντινα ἀνακαλύψῃ νοθείαν ἢ οἱανδήποτε ἐπιβλαβῆ ὕλην εἰς τὰ Σαπώνια τὰ φέροντα τὴν σφραγῖδα τοῦ Καταστήματός μας.

Καθαρίζει χωρὶς νὰ καταστρέφει τὰ Ἐνδύματα.

Τὸ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου καὶ Σανταρόζα Μέγα Καφενεῖον
"ΜΑΖΕΣΤΙΚ,,
ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ῥέκτου συμπολίτου μας ἐπιχειρηματίου κ.
ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΙΡΗ
ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του.
Ἄκρα περιποίησις καὶ καθαριότης.
Ὑλικὰ ἄριστα.